

Nagyböjt IV. hete

Szerda

Iz 49,8-15 ■ Jn 5,17-30

„Még inkább az életére törtek, mert nemcsak a szombati nyugalmat szegte meg, hanem Istent Atyjának mondta, és így egyenlővé tette magát Istennel.”

Jézus ellenfeleinek ez a reakciója érthető és logikus. Teológiailag elfogadhatatlan számukra, hogy valaki ember létére Istenné tegye magát.

Csakhogy Jézusnak ezt a kijelentését megelőzték a tettei, amelyeket a farizeusok és írástudók nem fogadtak el és tudatosan félremagyaráztak. Így teológiailag megalapozott álláspontjuk sem lehet kifogástalan. A szombati gyógyítás az ő szemükben törvényszegés, Jézus számára azonban Atyja irgalmának természetes és szükséges kinyilvánítása. Nem igazodik ellenfelei elvárásaihoz sem tetteiben, sem tettei igazolásában. Ő következetesen az Atyától kapott küldetésének megfelelően cselekszik és beszél, míg a farizeusok és írástudók egyenként logikailag támadható érveinek következetessége leginkább Jézus-ellenességükben mutatkozik.

Nem lehetünk kívülállóak ebben a vitában. És nem elég az sem, hogy „hivatalból” Jézus pártján vagyunk. Ha annak az igazságnak, hogy Jézus Krisztus valóban egylényegű az Atyával, nincs köze mindennapjainkhoz, akkor kereszténységünk kevésbé logikus, mint Jézus ellenfeleinek következetes tagadása. Ha anélkül köt valaki szentségi házasságot, keresztelteti meg a gyereket vagy kér egyházi temetést, hogy egzisztenciális mélységben érintené az Atya és a Fiú, a Szentháromság titka, akkor a legnagyobb jó szándék mellett is logikátlan, ha pedig csupán a szokás, a forma kedvéért vállalja, üres képmutatás, amit tesz.

Jézus szavai állásfoglalásra szólítanak fel. Nem kell, hogy minden részletében teljesen világos legyen számunkra mindaz, amit mond ahhoz, hogy megragadjuk azt a misztériumot, amely mondanivalójának lényege. Ellenfelei is megértették, amit mondani akart és visszautasították.

Keresztényként a logikus döntés az lehet, hogy igent mondok Jézus Krisztus istenségére, s az Egyház hitében növekedve életemet hozzá igazítom.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

2018-03-14

4. nagybőjti hét szerda

OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

A választott nép hivatása, hogy megmutassa: milyen az Istennel kötött szövetség.

A szabadulásra váró népnek ezt mondja az Úr: „A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján segítségemre leszek. Megőriztelek, és szövetséges néppé tettelek, hogy helyreállítsd az országot, és birtokodba vedd az elpusztított örökséget; hogy azt mondd a foglyoknak: »Menjetek!«, és a sötétségben levőknek: »Jöjjetek a világosságra!« Minden út mentén legeltetnek majd, és minden kopár halmon legelőt találnak. Nem éheznek és nem szomjaznak, forró szél nem éri, és a nap heve nem égeti őket. Mert aki megkönyörült rajtuk, az vezeti, és vizek forrásaihoz tereli őket. Úttá teszem nekik a hegyeket, és járhatóvá az ösvényeket. Íme, ezek messze távolról jönnek, azok északról és a tenger felől, amazok pedig a déli országokból. Zengjétek dicséretet, egek, és ujjongj te, föld! Hegyek, daloljatok örömtölkben, mert az Úr megvigasztalja népét, és megkönyörül szegényein. Így panaszkodott Sion: »Elhagyott az Úr! Megfeledkezett rólam!« De megfeledkezhet-e kisgyermekéről az asszony, és megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? De még ha az megfeledkeznék is, én akkor sem feledkezem meg rólad.”

Ez az Isten igéje.

Iz 49,8-15

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.** (Vö. 8a. vers.)

Előénekes: Irgalmas az Úr és kegyelmes, * nagy irgalmú és hosszan tűrő.

Az Úr mindenkire jóságos, * és irgalmas minden művéhez.

Hívek: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Hűséges az Úr minden szavában, * és tettei szentnek hirdetik.

Az Úr a botladozót fenntartja, * és fölemeli, akit megaláztak.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Igazságos az Úr minden útján, * és szent minden művében.

Közel az Úr mindazokhoz, akik őt hívják, * akik hozzá kiáltanak igaz szívvel.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

Zsolt 144,8-9.13cd-14.17-18

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Jézus mondja: † „Én vagyok a feltámadás és az élet, * aki hisz énbenem, nem hal meg örökre.” Jn 11,25a és 26 – 4 g. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Úgy kell tisztelnünk a Fiút, ahogyan a mennyei Atyát tiszteljük.

Egy alkalommal Jézus ezt mondta a zsidóknak: „Az én Atyám szüntelenül munkálkodik, ugyanúgy munkálkodom én is.”

E szavak hallatára a zsidók még inkább az életére törtek, mert nemcsak a szombati nyugalmat szegte meg, hanem Istent Atyjának mondta, és így egyenlővé tette magát Istennel.

Jézus azonban tovább hirdette: „Bizony, bizony, mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet önmagától. Csak azt teheti, amit az Atyánál lát. Amit ugyanis az Atya cselekszik, azt cselekszi a Fiú is. Az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit cselekszik. Sőt még nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy csodálkozzatok rajta. Amint ugyanis az Atya halottakat támaszt föl és kelt életre, úgy a Fiú is életre kelti azokat, akiket akar.

Az Atya nem ítél meg senkit sem, hanem az ítéletet egészen a Fiúra bízta, hogymindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogyan az Atyát tiszteli. Aki a Fiút nem tiszteli, az nem tiszteli az Atyát sem, aki a Fiút küldte. Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallgat az én tanításomra, és hisz abban, aki engem küldött, annak örök élete van, és nem sújtja őt az ítélet, mert már átment a halálból az életre.

Bizony, bizony, mondom nektek: eljön az óra – sőt már itt is van –, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát. Meghallják, és életre támadnak. Amint ugyanis az Atyának élete van önmagában, a Fiúnak is megadta, hogy élete legyen önmagában.

A Fiúnak hatalmat adott arra is, hogy ítéletet tartson, mert ő az Emberfia. Ne csodálkozzatok ezen! Eljön az óra, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, és előjönnek sírjukból. Akik jót cselekedtek, feltámadnak az életre; akik rosszat tettek, feltámadnak a kárhozatra.

Én önmagamtól semmit sem tehetek. Amint (Atyámtól) hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.”

Ezek az evangélium igéi.

Jn 5,17-30

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Nagyböjt köznapjaira II.

Pap: Testvéreim! Kérjük mennyei Atyánkat, hogy a nagyböjti szent időben készségesen hallgassuk az ő szavát, és azt meg is valósítsuk életünkkel!

Lektor: 1. Az evangélium világossága űzze ki az emberek szívéből a bűn sötétségét!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Megváltónk jósága és emberszeretete az Egyházon keresztül áradjon ki az egész világra!

Hívek: Kérünk téged...

3. Krisztus békéje szüntesse meg a népek közötti gyűlölködést és viszálykodást, hogy a nemzetek békében munkálkodhassanak!

Hívek: Kérünk téged...

4. A nagyböjti szentbeszéd szítsák fel a hívekben a bűnbánat és a megtérés kegyelmét!

Hívek: Kérünk téged...

5. A kegyelem ereje segítsen minket, hogy a kísértéseknek mindenkor ellenálljunk és a jóban állhatatosan megmaradjunk!

Hívek: Kérünk téged...

Pap: Mindenható, örök Isten, irgalom Atyja! Fordulj felénk jóságosan, amikor bűnbánattal és bizalommal közeledünk hozzád, és újítsd meg kegyelmedet népedben. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.